Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

{829305521}

טקא רעטפניפ

Visual Library

ברוטוס

געהט צום ברודער קאססיוס ; גיט איהם אָפּ אַ גריסס פֿון מיר, גיט איבער און זאגט, אז ער זאל, מיט זיין קאָמאַנדע, ארויס געהן וואס פֿריער, פֿריער פֿון אונז, און מיר וועלין נאך איהם נאך געהן .

וואררא און קלאוודיוס

באלד געהן מיר . (זייא געהן אוועק)

פינפטער אַקט

1—טע קארטינא .

(איין גלאכער פלאץ נעבין פיליפפיען , קומען אן אקטאוויוס און אנטאניוס מיט חיל) .

אקטאוויוס

נוא , האט זענין מיינע בטחונות מקוים געווארין ; דוא האסט געזאגט , אנטאניוס , אז דיא פֿיינד וועלין אין טאהל אריין ניט אראָפּ געהן , נאר אויף דיא בערג און אויף דיא הויכע ערטער וועלין זייא איבער בלייבין ; אָבער ניין סע וועט אויס קומין אנדערש , זייער חיל איז נאָהענט ; זייא ווילין פֿערערין אונזער ארויסרוף , און דא , נעבין פֿיליפפיען , אויף אונז אָן פֿאַלין .

אנטאניוס

דאס איז אלס ליגען . אין דיא גידאנקין לייען איך דאס , איך פֿאַרשטעה וואס דאס בעטייט : זייא וואָלטין געוואלט געהן אין איין אַנדער אָרט , און פֿון דעסטוועגין זענין זייא אראָפּ גיגאנגין אראָפּ . זיי האבין בייא זיך גיפֿויעלט , און האבין זיך מיאַש גיוועזן פֿאר דעם

דער שרעק, אז מיט דעם זאלין זייא באווייזין זייער איינשטעלונג
וועלכים סע איז גאר ניטא בייא זייא. (דער מבשר קומט אן)

מבשר

פעלדמארשאלין, גרייט זיך! מיט איין פיינעם פאראיאדאק
געהן צוא אייך דיא פיינד, עס איז צוא שפרייט זייער שלאכט-
פענדיל, און יעצט דארף מען עפים טאן.

אנטאניוס

אקטאוויוס, ניט גיחאפט, פיער דיין פארטיע חיל אין דער
לינקער האנד פון דעם גלייכין פלאץ.

אקטאוויוס

ניין, איך וועל זיך האלטין אין דער רעכטיר האנד, און
דוא געה אין דער לינקער.

אנטאניוס

אנטקעגין וואס שלאגסטו מיר איבער אין דיזער טרייערער מאכט?

אקטאוויוס

איך שלאג ניט איבער, נאר איך וויל אזויא.

(באראבאנים, קומען אן ברוטוס, קאססיוס מיט חיל,
לוציליוס, טיטיניוס, מעססאלא און אנדערע).

ברוטוס

זייא ווילין עפים מאכין א שמועס.

קאססיוס

שטעל זיך אנידער, טיטיניוס, לאז אונז ארויס געהן פארענט;
מיר דארפין מיט זייא ריידין.

אקטאוויוס

אנטאניוס, גיבען א סימן צום שלאכט?

אנטאניוס

ניין , צעזאר , לאזין זייא אָן הייבין . לאָממיר ארוים געהן פריער ; דיא פעלדמאַרשאלין ווילין אונז עפּיס זאגין .

אקטאוויוס

מע דאַרף זיך ניט רירען ביז דעם סימן ! . .

ברוטוס

אקערבוייער ! לכתחילה ווערטיר , נאך דעם שוין קלעפּ . א יאָ אזויא ?

אקטאוויוס

נאר ניט איבער דעם , וויל מיר אזויא וויא איהר , האבין בעסער ליעב ווערטער .

ברוטוס

גוטע ווערטער , אקטאוויוס , איז בעסיר איידער פּאסקידנע קלעפּ .

אנטאניוס

ברוטוס , דוא ביסט אַ בריה , דיא ערגסטע קלעפּ פּאַפּראַ-ווען מיט גוטע ווערטער , אונ א ראיה דער צוא , איז דיא לאָך אין צעזארס הארצין , וועלכע דוא האסט גימאכט , בעת דוא האסט אוים גישריגין : „לעב אונ זאיי גליקליך , צעזאר !‟ .

קאססיוס

מארק אנטאניוס ! מיר ווייסין ניט , וויא אזויא זענין דיינע קלעפּ , נאר דיינע ווערטער זענין עפּיס ניט מעהר אזויא וויא פיעל בינען זשאָיען , נאר קיין האָניג לאזין זייא ניט איבער , איך מיין דיינע ווערטיר האבין קיין שום מתיקות ניט .

אנטאניוס

אָבער ניט אָן קיין גיפּט .

ברוטוס

ניין , אָן אַ גיפֿט און אָן איין קול ; בייא זייא האסט דוא אנטאניוס אוועק גיראבעוועט דאס זשאָיען , און שרעקסט מיט שבל , איידער דוא לאָזט אָפּ דיין גיפֿט .

אנטאניוס

איהר האט ניט גישראקין פֿאָרלע מענטשין , אז סע האט זיך צוזאממען צואנויף גישפּאַרט אללע אייערע מיאוסע שפּיזען בייא צעזאר'ן אין האַרצין , איהר האט חוזק גימאכט אזויא וויא דיא מאַלפּעס . איהר האט זיך גילאַשציט , אזויא וויא דיא חאָרטין , איהר האט זיך איינגיבויגין אזוי וויא קנעכט פֿאר איהם , איהר האט גיקישט צעזארס פֿיס אין דער צייט ווען דער נידערטראָכטיגער קאסקא , איז אזויא וויא אַ הינט אָן גיפֿאלין פֿון אונטען , און האט איהם גיגעבין אַ שטארקין קלאַפּ אין האַלז ; — אוי , חניפה'ניקעס !

קאססיוס

חניפה'ניקעס ! אָט , ברוטוס , דיינק זיך : זיין צונג וואָלט אונז היינט ניט גיזידעלט , דוא זאלסט מיך גיוועון פֿאָלגין .

אקטאוויוס

נוא , צוא דער ארבייט , צוא דער ארבייט ! וויא באלד אז פֿון קריעג רינט טראָפּפּין שוויים , דאַרף דער פֿון ארויס קומין טראָפּפּין , רויטערע פֿון שוויים . . . קוקט — מיין שווערד האב איך יעצט אוים גישטרעקט געגין דיא מיאַטיעזשניקעס ; ווען וועל איך זיא אריין לייגין נאך אַ מאל אין שיידעל ? ניט פֿריער , איידער איך וועל זיך נוקם זיין פֿאר אלע צעזארס ראַנעס , אָדער ווען דיא שווערדין פֿון דיא מיאַטיעזשניקעס וועלין האַרגינין צעזארס דעם צווייטין .

ברוטוס

אוי , צעזאר , דוא קענסט ניט גיטייט ווערדין דורך דיא הענד פֿון דיא מורדים , אז זייא זענין ניטא מיט דיר .

אקטאוויוס

איך פֿאר זיכער זיך; — אז מיר איז ניט באַשערט פֿארלוירין ווערין פֿון דער וועלט דורך ברוטוס'ן.

ברוטוס

דוא יונגעל, דוא זאלסט אפילו פֿון דיין גאנצער משפחה זיין דער פֿיינסטער, וואָלסטו אויך ניט גיקאנט גיפֿינין קיין פֿיינערין טויט.

קאססיוס

אַי, ביסט נאך גאָר אַ חדר יונגעל, וואס דוא ריידסט גאָר מיט איהם, איך זאג דיר אז ער איז גאר ניט ווערט דעם כבוד ער זאל דורך דיין האנד גיטייט ווערדין.

אנטאניוס

דער אלטער קאססיוס איז נאך אליך אַזוינער, וויא ער איז גיוועזן!

אקטאוויוס

לאָממיר געהן, לאממיר געהן, אנטאניוס! — אייך אין דיא ציין אריין, מורדים, וואַרפֿין מיר אונזער ארויס רוף: ריעשעט זיך, אונ געהט נאך היינט ארויס אין שלאַכט, טאָמיר ניט — ווען איהר וועט בייא זיך פועלין.

(אקטאוויוס אונ אנטאניוס מיט דעם חיל געהען אוועק).

קאססיוס

יעצט לאָז דער ווינד בלאָזין, דיא חוויליעס זשאַיען, אונ דיא שיפֿען שווימען, דיא בארע האט זיך שוין אויף גיהויבין, אונ אַלדינג בעהיינגט פֿון דעם טרעפֿונג (случай).

ברוטוס

אַ נוא! לוציליוס, אויף צווייא ווערטער!

לוציליוס

וואס וועסט דוא זאָגין ?

(ברומוס מיט לוציליוס'ן געהען אוועק אין איין זייט.)

קאססיוס

מעססאלאַ !

מעססאלא

וואס ווילסט דוא קאססיוס ?

קאססיוס

היינט איז מיין גיבורטס-טאג (Имянины) ; יאָ , אַקוראַט אין דיזען טאג איזט קאססיוס גיבוירין גיוואָרין. גיב מיר דיא האנד, מעססאלא ; זאיי מיין עדות , אז געגין מיין ווילין , אזויא וויא סע איז אַ מאל גיוועזן מיט פּאָמפּיע'ן אויך , העננ איך אָן אונזער פֿריי- הייט נאר אין איין שלאַכט . דוא ווייסט , אפיקר'ס רייד פֿלעג איך שטאַרק אָפּ היטין , נאר יעצט קלעהר איך גאר אנדערש און גלייב צוא ביסלייך אין סמנים אז זייא ווייזין אויף עפּיס . אז מיר זענין גיגאנגין פֿון סאַרד , האבין זיך פֿון גאנץ הויך אַראָפּ גילאזט צווייא גיזונטע אָדלערס אויף אונזער פֿאָרינדיג פֿענדיל , און אז זייא זענין ניזעסין אויף דעם פֿענדיל, האבין זייא מיט דיא פּיסקעס גיפּיקט דאס שפּייז פֿון דיא סאלדאַטינס הענד , מיט לאַערקייט האבין זייא גישלינגין . זייא האבין אונז באַלייט ביז פֿיליפּפּיען . היינט אין דער פֿריא זענין דיא אָדלערס אוועק גיפֿלויגין , אין קארשונעס און וואראָנעס דרעהין זיך יעצט איבער אונזערע קעפּ . זייא קוקין אויף אונז אזויא , אזויא וויא אויף זייער אומקרעפּטיגר רוים, און סע ווייזט אוים , אז דעם שטן פֿון זייא , איז באַשערט ער זאל דיענען פֿאר אַ פּידאשעק פֿאר אונזער חיל , וועלכע וועלין דא זייערי קעפּ לייגין .

מעססאלא

גלייב ניט אין דיא סימנים .

קאססיום

אין דיא סימנים גלייב איך נאר אַ מאהל, מיין גייסט איז פֿריילך, אונ גיריעשעט — אונ מיט קוראזש בין איך גרייט באגעגינין דיא אומגליקין.

ברוטום (צוא לוציליוס'ן)

יאָ, אזויא, לוציליום.

קאססיום

הויכגישעצטער ברוטום! היינט איז גאט צוא אונז צוגאלעזט; אוי, מיר זאלין קאנין דערלעבין ביז דער טיעפֿער עלטער אין ליעב־שאַפֿט אונ אין שלום! נאר גאטט וויים, דאס שיקזאל פֿון דיא מענטשין איז צוא גידעקט מיט איין גידעכטער דעק, קיינער ווייסט ניט וועמים מאָרגין סע איז, לאָמיר זשע קלערין וועגין דעם, וואס סע קאן זיך מאכין אויף'ן ערגסטין אופן. אויב מיר וועלין היינטיגין שלאכט פֿארשפילין, ריידין מיר דיזע ווערטער דאס לעצטע מאהל איינער מיט דעם אנדערין; זאג זשע מיר, וואס האסט דוא דיך גיריעשעט טוהן?

ברוטום

האלטין זיך אין דיא פֿהילאזאָפֿישע כללים, וואס מיט זיי האב איך גיזודעלט קאטאנען דער פֿאר וואס ער האט זיך זעלבסט גיטייט. איך וויים ניט פֿאר וואס, נאר איך רעכין פֿאר איין איבער גישרא־קינקייט אונ נידעריגקייט — פֿון דעם דערשרעק פֿאר דיא אומ־גליקין וואס קאנין זיך טרעפֿין — צוא דיא צייט פֿינעם לעבין פֿאר־קירצען. אנגעוואפֿינט מיט גידולט, וועל איך זיך איבער געבין אויף דעם ווילין פֿון דיא העכערע קראַפֿטין, וועלכע פֿיהרין אונז אויף דער וועלט.

קאססיום

אונ טאָמער חלילה וועלין מיר אנוואָרין דיזען שלאכט, וועסטו

דאס קאנין אוים האַלטין , אז מען זאל דיך פֿיהרין איבער דיא גאססין פֿון רומא אין טריומף ?

ברוטוס

ניין , ניין , פֿיינער רימליאנין , מיין ניט , אז ברוטוס האט בייא זיך גיפֿויעלט געהן גיקאָוועט מיט פענטים איבער רומא ! ער וועט זיך נאך נוט אראָפּ לאזין צוא אזא נידעריגהייט . — היינט דארף גיענדיגט ווערדין דער עסק אונזערער וועלכער איז אָנגיהויבין גיווארין אין יודוס מאָרטען . איך וויים ניט , צוא מיר ווע‍לין זיך נאך אַ מאהל זעהן , דארום לאָממיר זיך גיזעגינין אויף אייביג ! יאָ , אויף תמיד פֿערבלייב גיזונד , זאיי גיזונד , מיין קאססיוס ! אויב מיר וועלין זיך נאך אַ מאהל זעהן , מהיכא תיתא וועלין מיר גיוויס אָנקוועלין איינער פֿינעם אנדערין , אונ טאמער ניט האבין מיר זיך שוין גיזעגינט אזויא וויא סע גיהער צוא זיין .

קאססיום

יאָ , ברוטוס , פֿערבלייב גיזונד אויף אייביג , אויף תמיד ! וועלין מיר זיך נאך אַ מאהל זעהן , וועלין מיר זיך אוודאי פֿרייען , טאָמיר ניט ביסטו גירעכט , אזויא וויא סע גיהער צוא זיין האבין מיר זיך גיזעגינט .

ברוטום

נוא לאָמיר געהן ! — אוי מע זאל קאנין וויסען פֿריער וואס וועט זאגין דער היינטיגער טאג ! נאר סע איז דאס אויך גוט , דער טאג וועט דאך זיך ווען עס איז ענדיגין ביז דעם סוף אונ וועט איבער געהן , וועלין מיר דענסמאלט וויסען . הוי ! פֿריער ! פֿריער !

2—טע קארטינא.

(מאקע דארט , דאס שלאכט פעלד. רעש פון שלאגען ,
קוממען אן ברוטוס אונ מעססאלא) .

ברוטוס

שפרינג , שפרינג , מעססאלא , וואס גיכער ; גיב אָפּ דיזע פריקאַזין דעם חיל , וועלכע זיי שטעהן אין דער זייט . (דער רעש פון דעם שלאכט שטארקט זיך) לאזין זייא זיך מיט אַ מאהל אַ ריהר טאן , איך באמערק — אקטאוויוס פָּליגיל ווערט שלאַפֿער — מיר וועלין זיך מיט אַ מאהל אויף איהם ארויף שפּאַרין וועלין מיר איהם אום-וואַרפֿין. שפרינג , שפרינג , לאזין זייא אלע געהן .

3—טע קארטינא.

(דיא אנדערע טהייל שלאכט פעלד, רעש פון שלאגען .
קוממען אן קאססיוס אונ טיטיניוס) .

קאססיוס

קוק טיטיניוס , דיא פּאַדליעצעס לויפֿין ! איך בין גיווארין אַ פֿיינד מיינע סאָלדאטין , אַ דאס פֿענדיל האט גיוויזין אונטען — דיזעם פֿענדיל האב איך אוים גיריסין ביים סאָלדאט פֿון דער האנד, אונ האב איהם מיט מיין האנד דער-האַרגיט .

טיטיניוס

אוי , קאססיוס ! ברוטוס האט שוין זעהר פֿיעל אספיעט , ער האט זיך איינגירעדט , אז ער נעמט שוין איין צעזאר'ן , ווייל ער האט איהם אַ ביסעל איבער-גיוואויגין ; — דיא סאָלדאטין האבין אָן גיהויבין ראַבעווען , אונ אונז האט דער ווייל אנטאניוס ארום גירינגילט .

(פינדארוס קוממט אן) .

פינדארוס

לויף , וואס וויימער , הערר , לויף ! אנטאניוס איז אין דיין לאַגער , לויף !

קאססיוס

דער באַרג איז ווייט, — גיב אַ קוק, טיטיניוס, אָט דאָרט איז פּייער: סע מיינע פּאָלאטקעס ברענין?

טיטיניוס

דיינע?

קאססיוס

אויב דוא האסט מיך נאך ליב, זעץ זיך אויף מיין פּפערד, גיב איהם עטליכע גוטע שפּאָרין, ביז וואגין ער וועט דיך אוועק טראגין צוא יענע מחנות, נאך דעם אהער צוריק, אז מע זאל וויסן גיוויס, צוא דארט איז פריינד, צוא פיינד.

טיטיניוס

איך וועל גישווינד אוועק לויפין אהין, און וועל זיך באַלד אומקערין.

קאססיוס

געה ארויף פינדארוס, אויף דעם בארג וואס העכער, איך האב אַ נידעריגע ריאה — געה נאך זייא און זאג מיר וואס דוא ווערסט באַמערקין. (פינדארוס געהט אוועק) אין דיזען טאג בין איך גיבאָרין גיווארין אויף דער וועלט, דיא צייט האט גיענדיגט איהר גיוויינליכין קרוג, און יעצט דאַרף איך דא ענדיגין, וויא איך האב אָן גיהויבין. דאס פּעלד פּון דעם לעבין בין איך שוין איבער-גיגאנגין. — נוא וואס זעהסטו פינדארוס.

פינדארוס

אוי מיין הערר!

קאססיוס

וואס איז דאָרט אַזעלכס?

פינדארוס

טיטיניוס איז ארום גירינגעלט; נאך איהם יאָגין נאך ריי-

טערם. — נאר ער אַנטלויפֿט אלײן — אָט חאפּט מען איהם — נוא, זאיי גיזונד, טיטיניוס! — סע איז עפּיס אימעציר אראָפּ גי־קראָכין פֿון דעם פּפערד — איז ער אויך אראָפּ גיקראכין — האט מען איהם גיחאפּט . . . טשאָ! שרייען זייא פֿאר פֿרייד.

קאססיוס

יעצט געה אראפּ פֿינעם באַרג, געגוג שוין קוקין. אוי, וואס פֿאר איין איבער גישראָקינער איך בין! איך האב דערלעבט אַזא צייט, אז אנטקעגין מיר פֿאר דיא אויגין איז מיין בעסטער פֿריינד פֿארחאַפּט גיווארין. (פינדארוס קוממ אן) קאָם אַהער. — איך האב דיך אין פֿאַרוויע גיפֿאנגין, אונ מיט דעם האב איך דיין לעבין גי־רעטעט, האסטו מיר צוא גישוואוירען, אז דוא וועסט מקיים זיין אלם, וואס איך זאל אויף דיר ניט שאַפֿען. זאיי זשע יעצט מקיים דיזע שבועה. זאיי בעפֿרייט, נאר פֿריער נאַ דיר אַ דיא שווערד, וועלכע זיא האט גישטאָכין צעזאר׳ן, שטעך זיא מיר אריין אין האַרצין. פֿרעג קיין קשיות ניט; נעם אָן ביים הענטיל פֿון דער שווערד, נעם; אז איך וועל פֿאר דעקין דעם פּנים — אָט אזויא — גיב אַ קלאפּ. — דוא, צעזאר, דוא האסט גינומין איין נקמה, מיט דער זעלבער שווערד, מיט וועלכער דוא ביסט גיהאַרגיט גיווארין!

(ער שטארבט)

פינדארוס

איך בין בעפֿרייט; נאהר ווען איך זאל זיך ניט גיווען איינ־שטעלין, וואָלט איך קיין מאל פֿאר אַזא מקח קיין פֿרייאהייט ניט גיקויפֿט. אוי, קאססיוס! איך וועל אנטלויפֿין פֿון דיזע ערטער אזויא וויים, אז קיינער פֿון דיא רימליאנים זאל פֿון מיר ניט זעהן אונ ניט הערין!

(ער געהט אוועק, עס קוממען אן טיטיניוס אונ מעססאלא).

מעססאלא

טיטיניוס. דאס איז נאר אַ שותפות׳דיגער חלוף; אזויא וויא

אנטאניום האט צוא שלאגין קאססיוס'ן חיל , אַקוראט אזויא האט ברוטוס צוא שלאגין אקטאוויוס חיל .

טיטיניוס

דיא ידיעה וועט טרייסטען קאססיוס'ן .

מעססאלא

וויא האסט דוא איהם איבער גילאזט ?

טיטיניוס

דא איוף דעם באַרג , מיט זיין קנעכט פינדארוס ער איז גיוועזן אומבעטרייסט .

מעססאלא

סע איז ניט ע ר ליגט ?

טיטיניוס

ער איז ניט פאַהאָזשנע אויף קיין לעבידיגין . . . אוי הארץ !

מעססאלא

דאס איז ער ?

טיטיניוס

ניין , דאס איז גיוועזן ער , נאהר יעצט איז שוין קאססיום ניט דאָ . אוי , פאַרגאנגינע זאָננע ! וויא אזויא דוא בייגסט זיך צוא דיינע העלרויטע שטראַהלין צוא מערב זייט , קאססיום לעבין איז שוין יעצט דער טרינקען גיווארין אין זיין העלרויט בלוט . סע איז פאַר גאַנגין דיא זאָננע פון רומא ! אונזער טאג האט זיך גיענדיגט ! טוי , טומאן , זעניין פאַר אונז שרעקליך ; מיר האבין גיענדיגט אלע אונזרע עסקים ! דער ספק אונ מיין אָספיעה איז גיוועזן דיא אורזאכע פון זיין טויט .

מעססאלא

יאָ , דער ספק אונ דעם אָספיעה האט איהם דעם טויט

גיבראכט. אוי, מיאוסער טעות, קינד זיי אימעדיג! נאך וואס ווייזטו פֿאר דיא בעסטע מענטשליכע גידאנקין איינבילדונגין? דיין פֿאַרגעהן אונ טראגין איז פליצלום, נאר צוא גליקליכע גיבאָרינהייטען קומסטו קיינמאל ניט, אונ דיין מוטער ברייגנסטו דעם טויט.

טיטיניוס

פינדארום! וויא ביסט דוא, פינדארום?

מעססאלא

זיך איהם אָפּ, טיטיניוס, איך ווער געהן צום פיינעם ברוטוס'ן, אונ וועל דורך שטעכין זיין אויער מיט דיזער אומגליקליכער ידיעה, זיא וועט איהם גיוויס אָן מאכין אזא וויטיג, אזויא וויא איין שארפֿער אייזין, אָדער אַ פֿייל, וועלכע זיא איז אָנגיזעטיגט מיט סם-המות.

טיטיניוס

געה גיכער, מעססאלא. איך וועל שוין אָפּ זוכין פינדאריסין. — נאך וואס האסטו מיך גישיקט, טייערער קאססיוס? האב איך דען ניט באגעגינט דיינע פֿריינד? אוי'ף קאפף האבין זייא מיר ארויף גילייגט דיא קרוין פֿון אַיינגעמין, אונ האבין מיך גיבעטין, אז איך זאל זיא דיר אָפּ גיבען. גישיקט זיך אז דוא האסט זייערע הויכע קולות ניט גיהערט? אוי ווייא, דוא האסט פֿאַלש אללעם גיטאָלקיוועט! נאר גיב דעם שטערין, דיך, מיט דער קרוין באַשעהנין, מיר האט ברוטום גיהייסין זיא דיר אָפּ געבין — אונ איך וועל זיין ווילין מקיים זיין. אהער, גיכער, ברוטוס! קוק וויא אזויא איך האב אָפּ גיגעבין כבוד קאיום קאססיוס'ן. זאיי מיר מוחל גאט! אזויא שאַפֿט דער חוב אויף אַ רימליאנין, קאססיום שווערד לאָז מיין האַרץ דורך שטעכין!

(ער שטארבט, טרובעס. קומען אן מעססאלא, ברוטוס, דער יונגער קאטא, סטראטא, וואלומניוס אונ לוציליוס).

ברוטוס

וויא איז, וויא איז, מעססאלא, זיין קערפער?

מעססאלא

אָט דאָרט. אונ מיט איהם טיטיניוס, באוויינט זיין קערפער.

ברוטוס

טיטיניוס ליגט מיט דעם פנים אַרויף.

קאטא

ער איז אויך דער האַרגיט!

ברוטוס

אוי, צעזאר, דוא ביסט נאך שטארק! דיין נשמה דרעהט זיך דא ארום, אונ אויף אונז אליין קעהרט ער אונזרע ארודיעם.

קאטא

גיזונטער טיטיניוס! גיט אַ קוק, ער האט מיט דער קרוין דעם טויטענם שטערין באשעהנט!

ברוטוס

סע איז דען איבער גיבליבין אויף דער וועלט נאך אזעלכע צווייא רימליאנים? אוי, פֿערבלייב.... דער לעצטיר פֿון דיא רימליאנים! סע קאָן ניט זיין, אז נאך איינער אזויא וויא ער זאל נאך אַ מאל גיבוירין ווערין אין רומא. מיינע פֿריינד, אויף דעם טויטין דארף איך אוים גיסין מיין טרערין, וויא פֿיעל איהר זעהט יעצט אויף מיינע אויגין. אויף דעם וועל איך גיפינען אַ צייט, קאססיוס! איך וועל גיפֿינען! שיקט אַוועק זיין קערפער אין טהאַססאָם, לאז אין לאַגער ניט זיין קיין קבורה; זיא וועט אונס אלע מאל צוא רידערין. אַהער, לוציליוס! אהער, קאטא! לאָמיר געהן אויף דעם שלאכט-פֿעלד. נוא, לאַבעאָ אונ פֿלאַוויוס, ריקט

ארויס אייערע ריידין, יעצט איז פֿיער אַ זייגער, מיר וועלין זיך ביז נאכט אָפּ שלאָגין איין מאל!

4—טע קארטינא

(דיא אנדערע טייל שלאכט פעלד, קומען אן אונ שלאגין זיך. סאלדאטען פוןביידע חיילות, נאך דעם — ברוטוס, קאטא, לוציליוס אונ אנדערע).

ברוטוס

מוטה, איינוואינערס, שטארק זיך, פֿאַלט בייא זיך ניט אַראָפּ!

קאטא

ווער איז צווישין אונז אַזא ווערעדאק, וואס ער וועט מורא האבין? ווער איז נאך מיר? איך וועל מיין נאמין מפרסם זיין. — איך בין קאטאס אַ זון! אַ פֿריינד דעם פֿאטערלאַנד, אונ איין פֿיינד דיא אכזרים. הער! איך בין קאטא-מארקס אַ זון; קאטא'ס אַ זון.

(ער פאלט אן אויף דעם פיינד).

ברוטוס

איך — ברוטוס, מארק ברוטוס, אַ פֿריינד דעם פֿאטער-לאנד; דער פֿון ווייסט איהר!

(ער מאכט א נאטיסק אויף'ן פיינד, קאטא פאלט).

לוציליוס

אוי, פֿיינער אונ יונגער קאטא! דוא ביסט גיפֿאלין! דוא ביסט גישטארבין מיט אזא באהארצקייט, אזויא וויא טיטיניוס, אונ דוא האסט באוויזין, אז דוא ביסט קאטא'ס אַ זון.

1—טער סאלדאט

גיב זיך אונטער, טאָמיר ניט וועסטו גיטייט ווערין!

לוציליוס

איך גיב זיך אונטער, נאר מיט דעם תנאי, אויף שטארבין.
אָט דא איז גענוג געלד, (לייגט איהם פאהר געלד) דער הארגע מיך;
איך — ברוטוס; דערהארגעזשע ברוטוס'ן; לאז דיך זיין טויט לויבין.

1-טער סאלדאט

ניין, מע דארף ניט. — קינדער, אַ גיהויבענער גיפאנגענער!

2-טער סאלדאט

אַי, געה אוועק אין דער זייט. — איך וועל זאגין אנטאניוס'ן, אז ברוטוס איז אין פליען.

1-טער סאלדאט

איך וועל איהם מודיע זיין. נאר אָט איז ער אליין. — מע האט ברוטוס'ן גינומין, מע האט גינומין ברוטוס'ן!

אנטאניוס

וויא איז ער?

לוצילוס

ער איז ניט אין קיין אומגליק, אנטאניוס, יאַ, איך קאָן דיר אפילו שווערין, אז דער שונא קאָן איהם לעבידיגערהייט ניט פֿארחאפין. דיא השגחה פֿון גאט וועט איהם אָפ היטען פֿון דעם בזיון! אלץ איינס אז דוא וועסט איהם גיפֿינען לעבידיג אָדער טויט — וועסטו זעהן אז ער איז זיך אליין אמת!

אנטאניוס

מיין פֿריינד, דוא האסט גינומין ניט ברוטוס'ן. אונ ווידער, דאס איז אויך אַזאַ טייער רויב. היט איהם אָפ אונ באגעהט זיך

מיט איהם ליבליך , אזוינע מענטשין וואָלט איך אַ בעל'ן גיוועהן
האבין פֿאר פֿריינד , ניט פֿאר קיין פֿיינד . געהט אונ ווערט
גיוואָר — צוא ברוטוס לעבט . אונ פֿון אלם זאלט איהר מיר
מודיע זיין . איך וועל זיין בייא אקטאוויוס'ן אין פאַלאטקע .

5-טע קארטינא.

(דיא אנדערע טייל שלאכט-פעלד , קומען אן ברוטוס , דארדאניוס ,
קליטוס , סטראטא אונ וואלומניוס) .

ברוטוס

אהער , דער אומגליקליכער אסטאטאטאק פֿון דיא פֿריינד !
זעצט זיך אַנידער אויף דעם שטיין .

קליטוס

סאטיליוס האט אונז גיוויזען זיין לאמטערין , נאר אליין האט
ער זיך ניט אומגיקערט ; מע האט איהם אַ פנים אריין גיחאַפט
אין פליען אָדער מע האט איהם דערהאַרגיט .

ברוטוס

זעץ זיך נאר אנידער , קליטוס דערהאַרגיט — דאס וואָרט
איז אמת . סע איז היינט אריין גיגאנגין אין דער מאָדע
האַרגינען . העער .

(שושקיט קליטוס'ן אין אויער) .

קליטוס

איך ! ניין , מיין העיר , פֿאר קיין שום געלד ניט !

ברוטוס

נוא , טאָה שוויינ זשע, איין וואָרט ניט !

קליטוס

איך וועל גיכער זיך דער הארגינען .

ברוטוס

הער נאהר , דארדאניוס .   (שושקעט איהם)

דארדאניוס

איך זאל דאס טאהן !

קליטוס

אוי דארדאניוס !

דארדאניוס

קליטוס !

קליטוס

אוי ! וואס פֿאר איין אומגליקליכע בקשה , דארדאניוס , ביטעט פֿון דיר ?

דארדאניוס

דער הארגינען איהם האט ער גיבעטין . קוק , ער טראכט , גיוויס וועגין דעם .

קליטוס

ער האט זיך פֿאר טראכט . יאָ , אַ דיא טייערע כלי איז פֿיעל מיט זאָרג , סע חליאפעט זיך אַזש ארויס פֿון איהם מחמת פֿיעלקייט , דורך דיא אויגען .

ברוטוס

קאָם אהער, וואלומניוס, אויף צווייא ווערטער !

וואלומניוס

וואס ווערסט דוא זאגין, פֿעלדמארשאל ?

ברוטוס

הערסטו, וואלומניוס, שוין צווייא מאל וויזט זיך צוא מיר בייא נאכט צעזארס גייסט; דאס ערשטע מאל — אין סארד, נאך דעם — אין דער פֿאָריגער נאכט דא, אויף דיא פֿעלדער פֿון פֿיליפפיע. איך ווייס — מיין שעה איז אָן גיקומען.

וואלומניוס

ניין, ברוטוס.

ברוטוס

איך בין אין דעם פֿארזיכערט. דוא זעהסט, וויא אזויא דיא גישעפֿטין געהן אויף דער וועלט; דיא פֿיינד האבין אונז צוא דער מפלה פֿאר טריבען, איז בעסער מיר זאלין זיך זעלבסט אריין וואַרפֿין אין איהר, איידער צוא וואַרטין אז מע זאל אונז אהין אריין שטיפען. אוי, מיין טייערער וואלומניוס! מיר זענין, איך מיט דיר, אמאהל צוזאממען אין איין חדר גיגאנגין; וועגין אלט גיט-פֿריינדשאפֿט האלט מיין שווערד, איך וועל זיך אויף איהר ארויף וואַרפֿען !

וואלומניוס

דאס איז ניט קיין פֿריינדליכער עסק, ברוטוס.

קליטוס

לויף, לויף ! דא טאר מען ניט איבער בלייבין !

ברוטוס

זאיי גיזונד ! אונ דוא זאיי אויך גיזונד , אונ דוא , וואלומניוס , סטראטא ! דיא גאנצע צייט האסטו פֿארשלאָפֿין . פֿערבלייב דוא אויך גיזונד ! סאגראזשדאנעס , איך פֿרייא זיך הערצליך , וואס אין מיין גאנץ לעבין האב איך שטענדיג גיפֿינען גוטע פֿריינד , וואס זענין מיר גיוועזן זעהר גיטרייא . איך וועל זיך מיט היינטיגען טאג פֿינעם פֿארלירען , מיין לעבען , בעסער פֿרייען , איידער מארק אנטאניוס אונ אקטאוויוס צעזאר , מיט זייער נידעריג איינגעמונג . פֿערבלייבט אללע צוזאממען גיזונד ! מיין צינג האט שוין כמעט אין גאנצען גיענדיגט דיא ערצעהלונג פֿון ברוטוס לעבין , דיא נאכט הייגגט אויף מיינע אויגען , איין אָפּ רוה ווילען שוין דיא ביינער , וועלכע האבין נאר גיהאָרייוועט וועגין דעם , אז זייא זאלין דיזע מאכט דער לעבען .

(רעש פון שלאכט , גישרייען פון יענער זייט סצענא , לויפט , לויפט !)

קליטוס

לויף , מיין פֿעלדמאַרשאל !

ברוטוס

איך נאך דיר , רעטטע זיך !

(קליטוס דארדאניוס אונ וואלומניוס איינטלויפען) .

איך בעט דיך סטראטא , בלייב איבער נעבין מיר , — דוא ביסט תמיד גיוועזן אַ גוטער , אַ פֿיינער יונגער מאן ; — האלט מיין שווערד אונ קערעווע זיך אוים , בעת איך וועל זיך ארויף וואַרפֿין אויף איהר . דוא ווערסט אוים פֿאלגין מיין בקשה ?

סטראטא

פֿריער גיב מיר דיין האנד . פֿערבלייב . . . מיין הערר !

ברוטוס

פּערבלייב גיזונד , מיין טהייערער סטראטא ! אוי , צעזאר ! זאיי בערוהיגט , איך האב דיך גיהארגיט ניט מיט אזא חשק וויא זיך !

(פאלט אויף דער שווערד אונ שטארבט , סאמאטאחא , אפטריטינג . עס קוממען אן אקטאוויוס , אנטאניוס , מעססאלא , לוציליוס אונ זייער חיל) .

אקטאוויוס

ווער איז דאס ?

מעססאלא

ברוטוס איין מענטש . — סטראטא, וויא איז דיין העררע ?

סטראטא

ער איז שוין יעצט בעפרייהעט פון דיא קניפען פון קנעכט , וואס האבין דיך פארקניפט . אונ דיא איינגעמערם קאָנין שוין מיט איהם גאהר ניט טאהן , סיידען פאר ברענין איהם ; ברוטוס מיט ברוטוס'ן האבין זיך גישלאגין , אונ ברוטוס האט ברוטוס'ן איינ-גינומען , מיט זיין טויט ווערין אנדערע זיך ניט לויבען .

לוציליוס

אזויא מאקע האט מען בעדארפט גיפינען ברוטוס'ן . — איך דיינק , מארק ברוטוס , דוא האסט פאר ענטפערט לוציליוס ווערטער .

אקטאוויוס

אללע , וועלכע האבין געדינט בייא ברוטוס'ן , נעם איך צוא זיך טייערער , דוא ביסט מרוצה צוא געהען צוא מיר אויף א סלוזשבע ?

סטראטא

יאָ, איך בין מרוצה, אויב מעססאלא וועט מיך אָפּ געבין דיר.

אקטאוויוס

גיב אָפּ מעססאלא!

מעססאלא

זאג, סטראטא, וויא אזויא איז ברוטוס גישטארבין?

סטראטא

איך האב גיהאלטען זיין שווערד; ער — האט זיך ארויף גיוואָרפען.

מעססאלא

נוא, טאָה נעם, אקטאוויוס, צוא זיך דעם דאָזיגען, וועלכער ער האט מיין פעלדמאַרשאל דיא לעצטע אוסלוגע באוויזען.

אנטאניוס

פון זייער שאיקע איז ער גיוועהן דער פיינסטער פון אלע, אנדערע מיאַטיעזשניקעס האבין געטוהן דיא עבירה מיט דעם גרויסען צעזאר'ן מחמת קנאה, זייא פלעגין איהם זייער אויף זיין גרויסקייט מקנא זיין, און ברוטוס איז אויך צוא זייא צוא גישטאנען, און האט איהם זיין שפיעז ארייו גישטאָכין נאר מחמת זיין הייסליבשאַפט לטובת הכלל. דאס לעבן פון ברוטוס'ן איז גיוועהן זעהר שיין, דיא יסודות האבין זיך אין איהם אזויא צואנויף גישטעלט גוט, אז דיא פ ר י ר אָ ד ע מעג

זיך אַנידער שטעלין אקייגען דער גאַנצער וועלט און זאגין אַ דאס איז גיוועהן אַ מענטש !

אקטאוויוס

מיר וועלין זיך מיט איהם יעצט אזויא באגעהען ווערליג זיינע פערדיענסטען . לאָממיר איהם אָפּ געבין כבוד , און אללע צערעמאָניעם פֿון דער קבורה ! לאָז דיעזע נאכט ליגען זיין טויטער קערפּער בייא מיר אין פּאלאטקע . מיט דער גאַנצער אדיאָזשדע אזויא וויא אַ מלחמה-האלטער קומט . יעצט איז דאס חיל זייער מיד לאָזין זייא זיך אָפּ ריהען , און מיר וועלין געהען זיך טיילען מיט דיא שיינע טראָפֿייען פֿון דעם גליקליכען שלאכט !

ענדע